

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๑๔)

ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒

เรื่อง หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ออกประกาศ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ โรงงาน ทุกประเภทหรือชนิด มีหน้าที่กระทำการต่อจากที่กำหนดไว้ในประกาศ กระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๓) ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๑๓ ดังต่อไปนี้

หลักเกณฑ์และวิธีการทั่วไป

หมวด ๑๑

การจัดโรงงานให้ถูกต้องตามสุขลักษณะและอนามัย

ออกโดยอาศัยอำนาจตามความใน (๕) แห่งมาตรา ๓๕

ข้อ ๑ ต้องจัดโรงงานให้สะอาดปราศจากสิ่งสกปรก รกรุงรัง และ ให้ถูกสุขลักษณะและอนามัยตามสภาพของโรงงานแต่ละประเภทหรือ ชนิด

หมวด ๑๒

การป้องกันอุบัติเหตุหรืออันตรายจากเครื่องจักร เครื่องมือ

เครื่องเคลื่อนย้าย หีบยกหรือลำเลียงวัสดุ สายไฟฟ้า

ท่อไอน้ำ หรือวัตถุอันเป็นสื่อส่งกำลังในโรงงาน

ออกโดยอาศัยอำนาจตามความใน (๑๒) แห่งมาตรา ๓๕

ข้อ ๒ เครื่องจักรใดที่ผู้ผลิตได้ติดเครื่องป้องกันอันตรายไว้เพื่อความปลอดภัยหรือมีเครื่องป้องกันอันตรายอยู่ในวันตรวจโรงงานและเครื่องจักร ตามมาตรา ๑๒ ต้องดูแลรักษาเครื่องป้องกันอันตรายของเครื่องจักรดังกล่าวให้อยู่ในสภาพเช่นนั้นเสมอ

ข้อ ๓ ชิ้นส่วนของเครื่องจักรที่มีการเคลื่อนไหวนั้นอาจจะเป็นอันตราย ต้องมีเครื่องป้องกันอันตรายที่มั่นคงแข็งแรง และห้ามถอดย้าย เปลี่ยนแปลงหรือซ่อมเครื่องป้องกันอันตราย รวมทั้งอุปกรณ์และกลไกของเครื่องป้องกันอันตรายในขณะที่เครื่องจักรมีการเคลื่อนไหว

ข้อ ๔ ไฟลวดต้องมีฝาครอบหรือตาข่ายเหล็ก ช่องกว้างไม่มากกว่า ๕ เซนติเมตร ปิดกั้นคนงานหรือสิ่งของกระทบไฟลวด เว้นแต่ในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

๑) ไฟลวดที่ใช้ในการใช้งานปกติ หมุนไม่เร็วกว่า ๕๐๐ รอบต่อนาที จะจัดให้มีรั้วที่มั่นคงแข็งแรง กั้นสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เซนติเมตร มีลูกนอนอย่างน้อย ๑ ลูก สูงจากพื้นไม่มากกว่า ๓๐ เซนติเมตร และห่างจากไฟลวดไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตรแทนก็ได้

๒) ไฟลว์ลท์ที่สูงจากพื้นที่ปฏิบัติงานหรือทางเดินลอดตั้งแต่ ๒๕๐ เซนติเมตรขึ้นไป ซึ่งต้องมีเครื่องป้องกันอันตราย ก็ต่อเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้จัดทำ

๓) ในกรณีที่จำเป็นต้องใช้กันสอดเพื่อหมุนไฟลว์ลท์เมื่อจะเดินเครื่อง จะจัดให้มีช่องไว้ที่เครื่องป้องกันอันตรายสำหรับสอดคนเข้าไปก็ได้

๔) ในกรณีที่จำเป็นต้องใช้กันหมุนไฟลว์ลท์เมื่อจะเดินเครื่อง จะจัดให้มีช่องปิดเปิดไว้ที่เครื่องป้องกันอันตราย เพื่อประโยชน์แก่การนั้นก็ได้อีก

ข้อ ๕ เครื่องต้นกำลังกลทุกชนิด ยกเว้นเครื่องยนต์ไฟฟ้า ต้องมีเครื่องรักษาระดับความเร็วอัตโนมัติ (governor) ที่มีประสิทธิภาพดี

ข้อ ๖ ต้องจัดให้มีวิธีหยุดเดินเครื่องจักรได้ในกรณีฉุกเฉิน จากที่ซึ่งอยู่ห่างจากส่วนที่เคลื่อนไหวของเครื่องจักรในระยะที่ปลอดภัยแก่การปฏิบัติ

ข้อ ๗ ถ้าจำเป็นต้องมีทางเดินข้ามเพลาหรือที่ขีดเพลา ทางเดินนั้นต้องมีพื้นที่มั่นคงและมีราวกันอย่างแข็งแรง

ข้อ ๘ เพลา สายพาน ปูลเล่ และอุปกรณ์ส่งถ่ายกำลังอื่น จะไม่มีเครื่องป้องกันอันตรายตามข้อข้างต้นก็ได้ หากได้จัดให้อยู่ในบริเวณหรือห้องเฉพาะ และปฏิบัติตามข้อต่อไปนี้ครบถ้วนทุกข้อ คือ

๑) ห้องหรือบริเวณดังกล่าวปิดไม่ให้ผู้ที่ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าไป ตลอดเวลาที่กำลังเดินเครื่องอยู่

๒) ความสูงจากพื้นถึงเพดานหรือวัตถุอื่นใดเหนือทางเดิน ไม่น้อยกว่า ๑๙๐ เซนติเมตร

๓) มีแสงสว่างเพียงพอ พื้นแห้งราบเรียบ ไม่ลื่นและ มั่นคงแข็งแรง

๔) มีเครื่องป้องกันอันตรายตามทางเดินของช่างเครื่อง (oiler)

ข้อ ๘ เพลาที่สูงจากพื้นที่ปฏิบัติงานหรือทางเดินไม่มากกว่า ๒๕๐ เซนติเมตร ต้องมีเครื่องป้องกันอันตรายที่มั่นคงแข็งแรงอย่างใดอย่าง หนึ่งดังนี้

๑) กรอบปิดขาวตลอดตัวเพลาโดยรอบหรืออย่างน้อยที่ สุดด้านข้างและด้านบนหรือด้านล่างที่คนงานหรือสิ่งของอาจกระทบ เพลาได้

๒) รั้วกันสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เซนติเมตร มีลูก นอนอย่างน้อย ๑ ลูก สูงจากพื้นไม่มากกว่า ๓๐ เซนติเมตร และห่าง จากเพลาไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร

ข้อ ๑๐ ข้อต่อเพลา กลั๊ช ปลุ่เล่ และสายพานหรือโซ่ส่งถ่ายกำลัง ที่อยู่สูงจากพื้นหรือพื้นที่ปฏิบัติงานไม่มากกว่า ๒.๕ เมตร ต้องมีเครื่อง ป้องกันอันตรายอย่างมั่นคงแข็งแรง

ข้อ ๑๑ เกียร์ที่อยู่ในบริเวณที่อาจจะก่อให้เกิดอันตรายได้ ต้องมี เครื่องป้องกันอันตรายอย่างมั่นคงแข็งแรงอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

๑) มีกรอบปิดคลุมหมด นอกเสียจากจานเกียร์เป็นแบบทึบ จะใช้กรอบปิดคลุมเฉพาะขอบตรงบริเวณพื้นเกียร์ก็ได้

๒) ถ้าเป็นเครื่องขนาดใหญ่ ต้องทำออกกันอย่างมั่นคง
แข็งแรง

ข้อ ๑๒ ต้องไม่ใช้งานปลุ่เล่ที่มีสภาพไม่มั่นคงแข็งแรง หรือมี
รอยร้าว หรือขอบบิ่น แตกร้าว

ข้อ ๑๓ ปลุ่เล่ที่มีความเร็วที่ขอบนอกมากกว่า ๑,๒๐๐ เมตร ต่อ
นาที ต้องเป็นปลุ่เล่ที่ได้สร้างขึ้นถูกต้องตามหลักวิชาการเพื่อกิจการนั้น
เป็นพิเศษเท่านั้น

ข้อ ๑๔ ปลุ่เล่ที่ใช้กับสายพานแบบ ที่ไม่มีการขับเคลื่อน ต้อง
มีหน้ำนุ่นเพื่อป้องกันไม่ให้สายพานหลุด

ข้อ ๑๕ ถ้าปลุ่เล่อยู่ห่างจากปลุ่เล่ตายหรือคลั้ชหรืออย่างอื่น ๆ ไม่
มากกว่าความกว้างของสายพาน ต้องจัดให้มีเครื่องป้องกันไม่ให้สายพาน
หลุดทางด้านที่อยู่ใกล้กับปลุ่เล่ตาย หรือคลั้ช หรืออื่น ๆ นั้น

ข้อ ๑๖ ปลุ่เล่ที่ติดอยู่ที่ปลายเพลาลอย ต้องมีเครื่องป้องกันไม่ให้
สายพานหลุดออกนอกเพลาได้

ข้อ ๑๗ ถ้าสายพานหรือโซ่ส่งถ่ายกำลังอยู่สูงจากพื้นหรือพื้นที่
ปฏิบัติงานไม่มากกว่า ๒.๕๐ เซนติเมตร ต้องมีเครื่องป้องกันด้านข้างสูง
พ้นจากส่วนบนของสายพานหรือโซ่ส่งถ่ายกำลังไม่น้อยกว่า ๔๐
เซนติเมตร หรือสูง ๒.๕๐ เซนติเมตรจากพื้นหรือพื้นที่ปฏิบัติงาน แล้ว
แต่อย่างไหนดังนั้นน้อยกว่ากัน แต่ต้องสูงไม่น้อยกว่า ๑.๐๐ เซนติเมตร
ทั้งนี้ เว้นแต่สายพานหรือโซ่ส่งถ่ายกำลังจะมีครอบปิดคลุมหมด

ข้อ ๑๘ สายพานส่งถ่ายกำลังที่มีความกว้างมากกว่า ๑๒ เซนติเมตร
ความเร็วของสายพานตั้งแต่ ๕๔๐ เมตรต่อนาทีขึ้นไป และศูนย์กลาง

ปลัดเล่ห่างกันตั้งแต่ ๓๐๐ เซนติเมตร ขึ้นไป ถ้าอยู่สูงจากพื้นหรือพื้นที่ปฏิบัติงานมากกว่า ๒๕๐ เซนติเมตร ต้องมีเครื่องป้องกันด้านล่างตลอดความยาวของสายพาน

ข้อ ๑๘ คันขยับสายพานต้องมีเครื่องบังคับ ไม่ให้สายพานปั่นข้ามปลัดเล่ได้เอง

ข้อ ๒๐ ในอาคารโรงงานเดียวกัน คันขยับสายพานหรือคันขยับกลัซ ต้องขยับไปทางเดียวกันเมื่อจะหยุดเครื่อง ยกเว้นคันขยับสามตำแหน่ง

ข้อ ๒๑ เครื่องจักรที่ไม่ได้ขับด้วยเครื่องต้นกำลังเฉพาะตัว ต้องจัดให้มี กลัซ ปลัดเล่ฟรี หรือวิธีการอื่นใดที่เหมาะสม เพื่อให้หยุดหรือเดินเครื่องจักรนั้นเฉพาะตัวได้โดยสะดวกและปลอดภัย

ข้อ ๒๒ สวิตซ์ตัดตอนของเครื่องยนต์ไฟฟ้า ต้องเป็นชนิดที่ไม่อาจจะเปิด - ปิดได้เมื่อมีการกระทบโดยบังเอิญ

ข้อ ๒๓ ถ้าสวิตซ์ตัดตอนเป็นแบบปุ่มกด ต้องเป็นแบบที่มีปุ่มกดเดินและปุ่มกดหยุดแยกกัน ปุ่มกดเดินต้องเป็นชนิดสีเขียวหรือดำ ส่วนปุ่มกดหยุดต้องเป็นชนิดสีแดง

ข้อ ๒๔ เครื่องจักรที่ใช้คนงานหลายคนปฏิบัติงานร่วมกัน ต้องมีเครื่องบังคับมิให้เครื่องจักรนั้นปฏิบัติงานได้ในขณะที่คนงานอยู่ในตำแหน่งอันอาจจะเป็นอันตรายได้

ข้อ ๒๕ ถ้าเครื่องจักรขับด้วยเครื่องยนต์ไฟฟ้าหลายเครื่อง นอกจากจะมีสวิตซ์ตัดตอนเฉพาะเครื่องยนต์ไฟฟ้าแต่ละเครื่องแล้ว ต้องมีสวิตซ์ตัดตอนหยุดเครื่องยนต์ไฟฟ้าทั้งหมดพร้อมกันด้วย

ข้อ ๒๖ เครื่องจักรขนาดใหญ่ ซึ่งสามารถจะเคลื่อนต่อไปได้อีกด้วยแรงเฉื่อย แม้จะได้หยุดส่งถ่ายกำลังแล้ว ต้องมีห้ามล้อที่มีประสิทธิภาพพอที่จะหยุดเครื่องได้โดยเร็ว ในกรณีที่จะก่อให้เกิดอันตรายได้ต้องมีห้ามล้อชนิดอัตโนมัติ

ข้อ ๒๗ ไฟฟ้าแสงสว่างและไฟฟ้ากำลังที่ใช้ผลิตหรือช่วยในการผลิต ต้องใช้วงจรแยกจากกัน แต่ละวงจรต้องมีสวิชต์ตัดตอนชนิดที่สามารถตัดวงจรเมื่อกระแสไฟฟ้าไหลผ่านเกินกำลัง

ข้อ ๒๘ ในห้องปฏิบัติงานหรือห้องเก็บส่งของที่มีก๊าซ ควัน ผุ่น ไอ หรือหมอกที่ติดไฟได้ง่าย ต้องเดินสายไฟฟ้าในท่อ เครื่องยนต์ไฟฟ้า สวิตช์ไฟฟ้า และอุปกรณ์ไฟฟ้าอื่น ๆ ต้องเป็นแบบปิดชนิดป้องกันการระเบิด และห้ามใช้หลอดไฟฟ้าฟลูออเรสเซนต์แบบมีสตาร์ทเตอร์ สวิตช์ตัดตอนแบบไม่มีดี เต้าเสียบและอุปกรณ์ที่อาจทำให้เกิดประกายไฟได้

ข้อ ๒๙ หลอดไฟฟ้าที่จะใช้เคลื่อนย้ายไปมา ต้องมีเครื่องป้องกัน การกระทบแตก และต้องเป็นแบบที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในงานนั้นๆ โดยเฉพาะ

ข้อ ๓๐ เครื่องยนต์ไฟฟ้า หรือเครื่องไฟฟ้าชนิดที่เคลื่อนย้ายไปมาได้ ต้องใช้ปลั๊กและเต้าเสียบที่แข็งแรงและมีที่ต่อกับสายดินด้วย

ข้อ ๓๑ เครื่องยนต์ไฟฟ้าที่มีขนาดตั้งแต่ ๑/๔ แรงม้าขึ้นไป ต้องมีเครื่องป้องกันกระแสเกินขนาดและการใช้เกินกำลัง

ข้อ ๓๒ เครื่องยนต์ไฟฟ้าและเครื่องไฟฟ้าต้องต่อสายดิน การต่อสายดินต้องใช้สายไฟฟ้าขนาดพื้นที่หน้าตัดไม่น้อยกว่า ๒.๕ ตาราง

มิลลิเมตร และไม่เล็กกว่าครึ่งหนึ่งของสายไฟฟ้าเข้าเครื่อง แต่ไม่จำเป็นต้องใหญ่กว่า ๑๐ ตารางมิลลิเมตร ต่อเข้ากับท่อน้ำชนิดโลหะที่ติดต่อลงถึงพื้นดินได้ หรือต่อลงสู่ท่อหรือแท่งทองแดงซึ่งยาวไม่น้อยกว่า ๑๕๐ เซนติเมตร ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า ๑ เซนติเมตรฝังในพื้นดินที่ชั้นลึกไม่น้อยกว่า ๑๕๐ เซนติเมตร หรือต่อลงสู่ตัวนำอันด้วยวิธีที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ

ข้อ ๓๓ ต้องดูแลรักษาสายไฟฟ้า สายดิน เครื่องยนต์ไฟฟ้า สวิตช์ เต้าเสียบ และอุปกรณ์ไฟฟ้าอื่น ๆ ให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย ไม่หลุด หลวม แตกร้าว หรือผุกร่อน

ข้อ ๓๔ แผงสวิตช์ หม้อแปลงแรงไฟ แคพแปซิเตอร์ แบตเตอรี่ ขนาด ๑๕๐ โวลต์ ขึ้นไป ที่มีติดตั้งไว้ในห้องที่จัดไว้โดยเฉพาะ ต้องจัดทำรั้วกันโดยรอบมิให้บุคคลที่ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าไปได้

ข้อ ๓๕ ห้ามมิให้ซ่อมสายไฟฟ้าหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าในขณะที่มีกระแสไฟฟ้าไหลผ่าน

ข้อ ๓๖ สายไฟฟ้า เครื่องไฟฟ้าและอุปกรณ์ ต้องได้รับการตรวจรับรองเห็นชอบจากผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือนายช่างของการไฟฟ้านครหลวงหรือนายช่างของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค หรือจากวิศวกรที่กระทรวงอุตสาหกรรมเห็นชอบทุก ๆ ระยะ ๑ ปี โดยมีเอกสารรับรองเป็นหลักฐานทุกปี

ข้อ ๓๗ ต้องจัดให้ทุกคนที่อยู่ในบริเวณงานที่อาจจะเป็นอันตรายสวมหมวกป้องกันอันตรายตามความเหมาะสม

ข้อ ๓๘ ต้องจัดให้ทุกคนที่อยู่ในบริเวณงานที่อาจจะเป็นอันตรายต่อตาหรือใบหน้า สวมแว่นตา (safety glasses หรือ goggle) หรือกระบังหน้า (face shield) ที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสม

ข้อ ๓๙ ต้องจัดให้ทุกคนที่อยู่ในบริเวณงานที่มีเสียงดังเกินกว่า ๘๐ เดซิเบล หรือเสียงดังอันอาจจะเป็นอันตรายต่อแก้วหู อุดหูด้วยที่อุดหู (ear plug) ที่มีประสิทธิภาพ

ข้อ ๔๐ ต้องจัดให้ทุกคนที่อยู่ในบริเวณงานที่อาจจะเป็นอันตรายต่อใบหูและรูหู สวมเครื่องป้องกันหู (ear guard) ที่มีประสิทธิภาพ

ข้อ ๔๑ ต้องจัดให้คนงานที่ใช้มือในการปฏิบัติงานอันอาจสัมผัสกับส่วนที่แหลมหรือคมของวัตถุ สวมถุงมือที่มีความเหนียวทนต่อวัตถุแหลมคม

ข้อ ๔๒ ต้องจัดให้คนงานที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับวัตถุที่ร้อน สวมเครื่องป้องกันอันตราย เช่น ถุงมือ รองเท้า ซึ่งทำด้วยวัตถุที่มีคุณสมบัติเป็นฉนวนความร้อน ตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๔๓ ต้องจัดให้คนงานที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับวัตถุเคมี กรด ด่าง อันอาจจะเป็นอันตรายต่อผิวหนังสวมเครื่องป้องกันอันตราย เช่น ถุงมือ รองเท้าหุ้มรองเท้ากันเปื้อน ที่ทำด้วยยางหรือพลาสติก หรือวัตถุที่มีคุณสมบัติทนทานต่อการกัดกร่อนของสารเคมีนั้น ๆ ตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๔๔ ต้องจัดให้คนงานที่ปฏิบัติงานอันอาจจะเป็นอันตรายต่อขา หรือเท้า สวมเครื่องป้องกันอันตรายที่ขาหรือเท้าตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๔๕ ต้องจัดให้คนงานที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานไฟฟ้า สวมรองเท้าที่มีคุณสมบัติเป็นฉนวนไฟฟ้า

ข้อ ๔๖ ต้องจัดให้คนงานที่ต้องไปปฏิบัติงานอยู่บนที่สูง ซึ่งต้องมีการปีนป่ายใช้สายรัดหรือเข็มขัดกันตก

ข้อ ๔๗ ต้องจัดให้คนงานที่ปฏิบัติงานอันอาจจะเป็นอันตรายต่อระบบการหายใจสวมเครื่องป้องกันอันตราย (respiratory protection) หรือเครื่องช่วยในการหายใจที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมต่อการปฏิบัติงานนั้น ๆ

ข้อ ๔๘ ต้องทำความสะอาดและรักษาเครื่องป้องกันอันตรายสำหรับคนงานให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยพร้อมที่จะใช้งานได้ตลอดเวลา

หมวด ๑๓

การเก็บและการใช้วัตถุมีพิษ วัตถุเคมี วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิดและวัตถุอื่นที่อาจเป็นอันตราย หรือที่อาจทำให้เกิดฝุ่นละออง ความร้อน แสง หรือเสียง ซึ่งเป็นอันตรายในการปฏิบัติงาน กับวิธีการป้องกันและ

เครื่องป้องกันมิให้เกิดอันตรายแก่คนงาน

ออกโดยอาศัยอำนาจตามความใน (๑๓) แห่งมาตรา ๓๕

ข้อ ๔๙ ต้องแยกเก็บวัตถุมีพิษ วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด หรือวัตถุอื่นที่อาจเป็นอันตรายหรือที่อาจทำให้เกิดฝุ่นละออง ให้เป็นระเบียบและเป็นสัดส่วนต่างหาก และต้องปิดฉลากหรือห้อยเก็บทุกครั้งเมื่อไม่มีการปฏิบัติงานในห้องนั้นแล้ว

ข้อ ๕๐ ต้องจัดให้มีการระบายอากาศในห้องเก็บและห้องปฏิบัติงานอันเกี่ยวกับวัตถุมีพิษ วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด หรือวัตถุอื่นที่อาจเป็นอันตรายหรืออาจทำให้เกิดฝุ่นละออง อย่างเพียงพอ และต้องป้องกันมิให้อากาศที่ระบายออกจากห้องเป็นอันตรายต่อบุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น หรือเป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญ กับต้องดูแลรักษาให้ห้องต่าง ๆ ดังกล่าวอยู่ในสภาพที่มั่นคงแข็งแรงเหมาะสมแก่งานนั้น ๆ

ข้อ ๕๑ ต้องไม่ให้วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด หรือวัตถุที่ระเหยเป็นไอได้ง่าย อยู่ใกล้เตาไฟ หม้อน้ำ ท่อไอน้ำ สายไฟฟ้าแรงสูง บริเวณที่อาจมีการเกิดประกายไฟ หรือในที่ซึ่งมีอุณหภูมิสูง

ข้อ ๕๒ ต้องจัดทำป้าย “วัตถุมีพิษ” “วัตถุไวไฟ ห้ามสูบบุหรี่” “วัตถุระเบิด ห้ามสูบบุหรี่” แล้วแต่กรณี และป้าย “ห้ามบุคคลที่ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้า” ด้วยตัวอักษรสีแดงขนาด ๒๐ เซนติเมตร บนพื้นสีขาว และป้ายเครื่องหมายแจ้งอันตรายติดไว้ให้เห็นได้อย่างชัดเจนที่หน้าทางเข้าทุกห้อง กับควบคุมดูแลให้คนงานปฏิบัติตามข้อห้ามนั้น ๆ อย่างเคร่งครัด

ข้อ ๕๓ ต้องดูแลรักษามิให้มีการรั่วไหลของวัตถุมีพิษออกจากเครื่องจักรที่ใช้ในการทำ ผลิต บรรจุ แปรสภาพ แยก หรือผสมวัตถุมีพิษ

ข้อ ๕๔ ต้องทำความสะอาดเครื่องจักร อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้เกี่ยวข้องกับวัตถุมีพิษก่อนใช้งานกับวัตถุอย่างอื่นทุกครั้ง เพื่อป้องกันมิให้เกิดปฏิกิริยาเคมีของสารต่างชนิดกัน

ข้อ ๕๕ ต้องดูแลรักษาท่อและส่วนประกอบของท่อส่งวัตถุให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย ไม่มีการแตก ร้าว รั่วซึม ชำรุด หรือเกิดการไหลย้อนกลับ

ข้อ ๕๖ ท่อส่งวัตถุมีพิษ วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด ต่างชนิดกัน ต้องทาสี หรือทำเครื่องหมายแสดงความแตกต่างไว้อย่างชัดเจน

ข้อ ๕๗ ท่อส่งวัตถุที่อุณหภูมิสูงกว่า ๑๐๐ องศาเซลเซียส ต้องมีฉนวนกันความร้อนหุ้มตามความจำเป็นและเหมาะสม เพื่อมิให้เกิดอันตรายต่อบุคคลหรือสิ่งของ

ข้อ ๕๘ ต้องจัดไม่ให้ท่อส่งวัตถุไวไฟ อยู่ใกล้เตาไฟ หม้อน้ำ ท่อไอน้ำ สายไฟฟ้าแรงสูง เครื่องยนต์ไฟฟ้า สวิตช์ไฟฟ้า หรือส่วนของเครื่องจักร ที่มีประกายไฟฟ้าหรือบริเวณที่มีอุณหภูมิสูงกว่าปกติ

ข้อ ๕๙ ต้องวางท่อส่งวัตถุมีพิษ วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด ในลักษณะที่จะไม่ทำให้เกิดการชำรุดเสียหาย

ข้อ ๖๐ ต้องดูแลรักษาลิ้นเปิดปิดต่าง ๆ มิให้มีการรั่วซึม และต้องมีเครื่องหมายแสดงการเปิดหรือปิดของลิ้นไว้ด้วย

ข้อ ๖๑ การเปิด ปิด ลิ้นที่ต้องปฏิบัติไปตามลำดับ ต้องมีกลไกควบคุมเพื่อมิให้เกิดอันตรายขึ้นได้

ข้อ ๖๒ ต้องแยกภาชนะสำหรับบรรจุวัตถุมีพิษ วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด แต่ละชนิดให้เป็นสัดส่วน ไม่ปะปนกัน และต้องจัดทำป้ายชื่อวัตถุที่บรรจุติดไว้ที่ภาชนะทุกใบ

ข้อ ๖๓ ภาชนะบรรจุวัตถุมีพิษ วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด และอุปกรณ์ ต้องเป็นแบบที่แข็งแรง ทนทาน และปลอดภัยในการใช้งาน

กับต้องดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยและปลอดภัยต่อการใช้งานอยู่เสมอ

ข้อ ๖๔ ภาชนะที่บรรจุวัตถุมีพิษ วัตถุไวไฟ หรือวัตถุที่ระเหยเป็นไอได้ง่าย ต้องปิดฝาอย่างสนิทมิดชิด

ข้อ ๖๕ ต้องทำความสะอาดภาชนะที่ใช้กับวัตถุมีพิษ วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด หลังจากใช้งานแล้วทุกครั้ง ภาชนะบรรจุที่ไม่ต้องการใช้ให้ทำลายเสีย ห้ามนำไปบรรจุวัตถุสิ่งของอื่นๆ

ข้อ ๖๖ ภาชนะบรรจุวัตถุมีพิษ วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด ต้องเป็นแบบที่หีบยกหรือขนย้ายได้ด้วยความปลอดภัย

ข้อ ๖๗ ต้องจัดให้คนงานที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับวัตถุมีพิษ วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด หรือวัตถุอื่นที่อาจเป็นอันตราย หรือที่อาจทำให้เกิดฝุ่นละออง ความร้อน แสงหรือเสียง ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ สวมเครื่องป้องกันอันตราย ตามความเหมาะสมต่อการปฏิบัติงานนั้นๆ

ข้อ ๖๘ ต้องจัดให้มีการอบรม แนะนำชี้แจงคนงานให้เข้าใจถึงเหตุอันตรายอันอาจเกิดขึ้นได้ของงานต่างๆ ที่ตนปฏิบัติอยู่ ตลอดจนอธิบายให้รู้ถึงวิธีระมัดระวังป้องกันอันตรายและการใช้มาตรการการแก้ไขอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานได้ในทันทีด้วย

ข้อ ๖๙ ต้องไม่ยอมให้ผู้ที่ไม่มีหน้าที่โดยตรง หรือผู้ซึ่งไม่เข้าใจถึงเหตุอันตรายของงานปฏิบัติงานที่มีอันตราย

ข้อ ๑๐ ต้องไม่ให้มีการรับประทานอาหารหรือเครื่องดื่มในบริเวณ
โรงงาน ซึ่งมีการปฏิบัติเกี่ยวกับวัตถุมีพิษ ทั้งนี้ นอกเสียจากจะได้
กระทำในห้องอาหาร หรือโรงอาหารอย่างถูกต้องตามสุขลักษณะอนามัย
โดยเฉพาะ

ข้อ ๑๑ ต้องให้พนักงานที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับวัตถุมีพิษ ล้างมือและ
ล้างหน้าก่อนรับประทานอาหาร และทำความสะอาดร่างกายเมื่อเลิกงาน
แล้ว

ข้อ ๑๒ ต้องไม่ให้มีการพักอาศัยอยู่ในอาคารโรงงานหรือโรงเก็บ

ข้อ ๑๓ ในการซ่อมเครื่องจักรต่างๆ ที่ผู้ปฏิบัติงานอาจได้รับ
อันตรายจากวัตถุมีพิษ วัตถุเคมี วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด ต้องใช้ผู้ที่มี
ความชำนาญในการปฏิบัติงานนั้น ๆ โดยเฉพาะ และต้องสวมเครื่อง
ป้องกันอันตรายตามความเหมาะสมด้วย ในการซ่อมต้องหยุดเครื่องจักร
ส่วนอื่นที่อาจจะก่อให้เกิดอันตรายได้ และให้ผู้ที่ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง
ในการปฏิบัติงานออกจากบริเวณนั้น

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นในขณะปฏิบัติงาน ต้องหยุด
งานส่วนนั้นๆ ทันที พนักงานซึ่งไม่มีหน้าที่ซ่อมแซมแก้ไขต้องออกจาก
บริเวณนั้นโดยด่วน และจัดให้มีการแก้ไขหรือระงับอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น
โดยเร็ว โดยให้ผู้ที่ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน สวมเครื่อง
ป้องกันอันตรายตามความเหมาะสม

หมวด ๑๔

การประกอบกิจการโรงงานมิให้เกิดเหตุรำคาญ

ออกโดยอาศัยอำนาจตามความใน (๑๔) แห่งมาตรา ๓๕

ข้อ ๑๕ ต้องทำการกำจัดกลิ่น เสียง ความสั่นสะเทือน ฝุ่นละออง เหมม่า แก๊สพิษ ที่เกิดขึ้นจากโรงงานมิให้เป็นเหตุเดือดร้อนหรือเป็นเหตุเสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

ข้อ ๑๖ ต้องดูแลรักษาระบบเก็บเสียง ท่อไอเสีย หม้อพักของเครื่องยนต์กำลัง ให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยตลอดเวลา

ข้อ ๑๗ โรงงานที่มีการใช้เตาหรือเครื่องจักรอื่นใด ซึ่งทำให้มีเหมม่าควันออกสู่บรรยากาศต้องปล่อยออกทางปล่องที่มีความสูงตามความจำเป็นและเหมาะสม ความดำของเหมม่าควันที่ปากปล่องต้องไม่เกินร้อยละสิบของความดำมาตรฐานรังเกตุมานน์ เว้นแต่ในช่วงระยะเวลาสั้น ในขณะที่เริ่มติดเตาหรือติดเครื่อง เชื้อขี้เถ้า เป่าเหมม่า หรือเกิดข้อขัดข้องขึ้นในระบบขจัดเหมม่าควัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๑๔

พลโท พ. ปุณณกันต์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม